



NÄKÖKULMA

NRO 10 (Nro 4 - jakso 2) 2020 KESÄKUU
www.nakokulma.info



Pääkirjoitus



Kansikuvassa oleva varpunen on yksi yleisimmistä suomalaisista lintulajeista. Se viihtyy asutuskeskuksissa ”ihmisen kaverina”. Niiden määrä on silti vähentynyt, johtuen ihmisen innosta hävittää luonnontilaisia niittyjä ja alueita. Omassa pihassamme niitä pesii kesällä pöntöissä. Linnunkin elämä on kovaa työtä. Jatkuvaa ruuan etsintää ja poikueen synnyttyä niiden varjelemista. Lajin yhteishenki on hyvä. Suuri osa varpusista myös talvehtii maassamme ja on siksi talviruokinnan varassa.

Syntiinlankeemuksessa ihminen sekoitti koko luomakunnan ja sai aikaan tilanteen jossa ” koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa” (Room.8:22) kunnes sekin ”on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen” (j.21). Ihmisen ja muun luomakunnan yhdessäolo ei siis ole mutkatonta. Luonnon puolesta puhutaan ja joitakin toimia yritetään tehdäkin. Silti isossa kuvassa ihmisen ahneus, itsekkyyys, maallisen vallan ja vaurauden tavoittelu tuhoaa lisää muuta luomakuntaa, jota hänen tulisi ”viljellä ja varjella”, 1.Moos.2:15.

Luonnonsuojelu on monelle ihmiselle tärkeä asia. Kuitenkin vain harva oikeasti näkee ja tunnustaa tosiasian: luonnon tuhoaminen on meissä asuvan synnin seurausta. Kaiken lisäksi ihminen ei tuhoa vain elinympäristöään vaan myös toisia ihmisiä. Kaikesta huolimatta vastuumme on yksilötasolla tehdä kaikkea sitä pientä mitä voimme, vaikka varpusenkin kohdalla.

Raamatussa varpunen esiintyy Matteuksen (10:29,31) ja Luukkaan (12:6-7) evankeliumeissa. Evankeliumeista näemme, että isompi määrä myytiin edullisemmalla hinnalla. Kaksi sai yhdellä ”rovolla” (Matt.) ja viisi kahdella (Luuk.). ”Ropo” oli roomalainen rahayksikkö assarion. Yksi assarion oli vähemmän kuin mitä työntekijä ansaitsi

tunnilta. Varpuset olivat siis vähäarvoisia. Pieni varpunen oli laillinen uhri temppelissä. 3.Moos.14 luvun mukaan pikkulinnut kuuluivat pitalista parantuneen puhdistamisrituaaliin. Rituaalissa toinen lintu uhrataan ja toinen vapautetaan. Tähän rituaaliin Jeesuskin saattaa viitata Matteuksen kertomuksessa. Jeesuksen sanoma on, että mitään ei tapahdu Jumalan sallimatta, ei sitäkään kun varpunen ”putoaa maahan”, eli kuolee. Luukkaan versiossa tähdennetään, että koska Jumala ei ole unhottanut näitä pieniä lintujakaan, Hän ei ole unhottanut ihmistäkään, ” ovatpa teidän päanne hiuksetkin kaikki luetut”.

Matteus ja Luukas mainitsevat samoin, ”älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta”. Jeesuksen tarkoitus oli opettaa kuulijoilleen, että kuten Jumala tietää ja muistaa pienen linnun kuoleman jälkeenkin, Hän sitä suuremmalla syyllä muistaa ihmisen, jonka piti olla luomakunnan ”varjelija”. Synti erotti ihmisen paitsi Jumalasta, myös Jumalan luomakunnasta. Ihmisen vihamielisyys kohdistuu sekä Jumalaan että yleisesti Hänen luomakuntaansa. Tämän ristiriidan Jumala itse ratkaisi uhraamalla ”ainoan Poikansa” kokonaisvaltaisen syntisyytemme edestä. Vapahtaja, Jeesus ”voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa”, Hep.7:25.

Juhani Aitomaa

Hyvää ja Kristuksen siunaamaa kesää!

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Saarnaaja Matti Pyykkönen - im memoriam
- 4 Armolahjoista - Matti Pyykkönen
- 6 Rikkauksista ryysyihin, virren 605 taustaa - Toimitus
- 8 Kiusausten maailma osa 2 - rov. Per-Olof Malk
- 10 Jumalatar usko nousee - Lähde: Lighthouse Trails Research /edit. J.A.
- 13 Krislam etenee ... - Gospel News Network, Daily Mail (uk)
- 14 Puhuuko Jumala Jumala/Jeesus puhuu -kirjoissa? Osa 2 - Juhani Aitomaa
- 16 Mitä israelilaiset rakensivat Egyptissä? Lähde: Biblical Archaeology Review
- 17 Charles Spurgeon: sana Totuudesta
- 18 Riemullinen uskonvanhurskaus - Rov. Olavi Peltola

NÄKÖKULMA Nro 10 (4/jakso 2) 2020
ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info

Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 26,50 eur. Hinta sisältää yhden
tilausjakson jonka aikana ilmestyy 6 numeroa.
Tilaaaja saa kaikki jakson aikana jo ilmestyneet
numerot vaikka tilaus tehtäisiin kesken jakson.

Lehti maksetaan OP:n tilille:
Kustannus Näkökulmajulkaisut:
FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evangeliumikoulun (Evangeliumin opintoyhdistys
ry, PL 17, 05831, Hyvinkää, sposti evank@evank.org)
yhteistyöverkostoa.

Lehti on tilattavissa myös digitaalisena (PDF)
versiona joka lähetetään tilaajan ilmoittamaan
sähköpostiin. PDF -version tilaushinta jaksolle (6
nroa) on 21,00 eur.

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata
erikseen hintaan 4,00 eur +postim. (toimitus jos
varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.
Pdf -versio 3,50 eur.

Matti Pyykkönen - im memoriam

Saarnaaja Matti Pyykkönen sai kutsun taivaan kotiin 1.3.2020

Vuonna 1935 syntynyt Matti Pyykkönen muutti vanhempiensa mukana Kanadaan 1953. Myöhemmin hän toimi lähetystyössä Taiwanilla sekä pastori Kanadassa. Kanadan vuosien aikana Matti joutui vastakkain myös menestysteologian ja muiden karismaattisen liikkeen harhojen kanssa. Suomeen palattuaan hän julkaisikin kirjan "Jumala juoksupoikana - ihmiskeskeisen teologian analyysi" (RV, 1991, myöhemmin uusi painos nimellä "Me olemme Kristus - onko Jumala meidän juoksupoikamme?"). Kirja oli aikanaan varoitus väärästä karismaattisuudesta Suomen seurakunnille - etenkin helluntailiikkeessä - mutta kuten nykyisyys osoittaa vain harvat sen kuulivat ja uskoivat. Helluntailiikkeessä viettämieni vuosien aikana iloitsin aina Matin raittiista raamatunopetuksesta, jota välillä sain kuulla. Suomessa Matti Pyykkönen toimi pastorina helluntaiseurakunnissa, mm. Lappeenrannassa ja Kälviällä. Hän oli pidetty raamatunopettaja ja -luennoitsija monissa seurakunnissa ja hengellisissä tilaisuuksissa. 2000 -luvulla Matti osallistui myös Suomen Evankeliumikoulun veljestapaamisiin ja luennoi mm. Laukaan Kristus -juhilla. Matin opetusta voi edelleen kuulla ja nähdä mm. YouTube -sivustolla. Hän julkaisi myös muita kirjoja em. Teoksen lisäksi.

Suomen Evankeliumikoulun sivustolla on Matin raamattuluentoja.

-Jumalan kansan ilo:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ecd-1804a-pyykkonen-matti-jumalan-kansan-ilo-mp3/>

-Ylistys- ja palvontabuumin ydin ja harha:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ylistys-ja-palvontabuumin-ydin-ja-harha/>

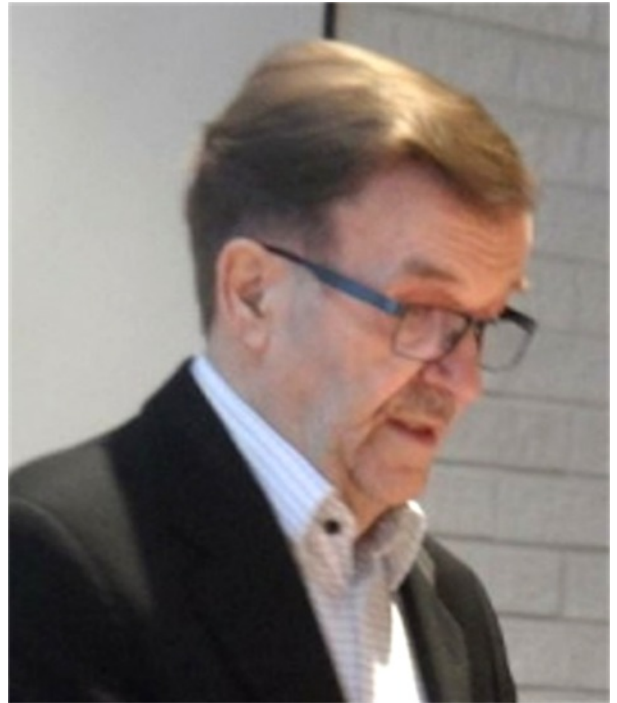
-Ristin luona kiusatulla turvapaikka on:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ristin-luona-kiusatulla-turvapaikka-on/>

-Ihmeellinen Jeesus:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ecd-1923mattipyykkonen-ihmeellinenjeesusjkl8-8-2009klo1364-mp3/>

Juhani Aitoma



Ote kirjasta "Jumala juoksupoikana" Matti Pyykkönen

Armolahjoista

En usko, että edes armolahjat olisivat meille annettu kyky tehdä ihmeitä. Jos niin olisi, mehän kykenisimme parantamaan sairaita ja profetoimaan silloin kun tahdomme. Uskon, että meillä on paljon opittavaa Ihmisen Pojalta, joka sanoi: "...minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla... etten minä itsestäni tee mitään...niinkuin Isä herättää kuolleita... niin myös Poika tekee..." Jeesus kunnioitti kaikessa Isää.

Jos armolahjat ovat kyky tehdä ihmeitä, eikö Jeesuksella itsellään ollut sellaista kykyä? Miksi Hän herätti vain ne kolme kuollutta, jotka näki Isän herättävän? Uskon, että armolahja on välikappale, jota Hän käyttää silloin kun Hän tahtoo ja päättää niin toimia - meidän kauttamme ja Hänen kirkkautensa kiitokseksi. Paljon ikävää on saatu aikaan, kun on uskoteltu, että esimerkiksi tiedon ja viisauden sanat ovat sellainen armolahja tai kyky, jota sen lahjan käyttäjä "vain käyttää". Tällaisen luokse on menty kyselemään kuin povaaajan luokse konsanaan ja on

pyydetty, että henkilö ilmoittaisi salatut asiat tuolla kyvyllään. Pelkään, että tuollainen väärin ymmärtäminen on sävyttänyt laajalti muidenkin armolahjojen käyttöä.

Puhuessaan armolahjoista Paavali puhuu Kristuksen ruumiista ja sen jäsenistä, kuinka Jumala antaa seurakuntaruumiin jäsenille erilaisia armolahjoja. "Mutta tämän kaiken vaikuttaa yksi ja sama Henki..." (1Kor.12:11). Onko meidän osamme erilaisia armolahjoja omistavina ruumiinjäseninä olla vain passiivisia? Ei suinkaan! Meidän ratkaistavaksemme on jätetty, alistummeko vai emme Pään tahtoon. Päästä erotettu itsenäinen toiminta on uskottelua ihmisen itsensä jumaluuteen. Mistähän johtuu, että ne tehtävät, jotka meistä näyttävät kunniaa tuottavilta, ovat eniten tavoiteltuja? Kuka tavoittelisi avustamisen armolahjaa? Saako Hän jakaa kullekin erikseen, niin kuin Hän tahtoo? Olisikohan tässäkin tuo sama vaara, tuo eksytyksille altistava virus: "Minä korotan itseni"? Varmaa on kuitenkin Jeesuksen toteamus, että monet ensimmäiset tulevat kerran viimeisiksi!

Hän kirkastaa nimensä

Kun on kysymys sairaiden parantumisesta, meidän on nöyrästi tunnustettava: Tapahtukoon Sinun tahtosi. Koska elämme vielä tässä "alennustilamme ruumiissa" ja koska vielä odotamme kärsivällisesti "meidän ruumiimme lunastusta", siksi luottakaamme aivan rauhallisin mielin, että Hän parhaiten tietää, millä tavalla Hän kirkastaa nimensä. Hänen tahdossaan on hyvä olla silloin, kun Hän näkee hyväksi parantaa. Silloin, kun Hän saa kiitoksen ja kunnian kaikesta.

Hänen tahdossaan on hyvä olla myös silloin, kun Hän ei paranna. Synkimmässäkään yössä Hän on läsnä. Sielläkin voidaan kokea yli ymmärryksen, yli kaikkien "uskomisen kaavojen" käyvää syvää rauhaa. Silloin koetaan jotain samaa, mitä kokivat nuo kolme heprealaista nuorukaista Nebukadnessarin uhatessa heittää heidät tuliseen pätsiin. He vastasivat kuninkaalle: "Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä... Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi..." (Dan.3:17,18.) He uskoivat, että Jumalan tahdossa on hyvä olla, olkoon se tahto mikä tahansa!

Väärä opetus riistää mahdollisuuden mielenrauhaan kärsimysten keskellä. Uskon liikkeen eksytykseen joutuneen on vaikea yhtyä Aasafin ylistyslauluun: "Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on

minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti" (Ps.73:25,26). Hän tiesi, että syntikysymys oli ratkaistu. Herra oli hänen kanssaan, kaikki muu oli toisarvoista.

Jumalan tahdossa on hyvä olla silloinkin, kun maallista majaa puretaan. Silloin kun sairaus päättyy kuolemaan. Tulee se hetki, jolloin tiedät: Minä kuolen enkä enää parane. Mikä olisi silloin valtavampaa kuin kokea, että olen Hänen tahdossaan? En käy yksin yli virran. Saan tuntea silloin, että Jeesus on siinä vierelläni; en ole poissa Jumalan tahdosta. Saan kuulla silloin hengen korvilla Jeesuksen vakuuttavan: - Ole turvallisella mielellä. En minä sinua hylkää enkä sinua jätä. Minun tahtoni on nyt viedä sinut kotiin.

Älkäämme vilpittömyydessämme koskaan erehtykö luulemaan, että voisimme jollain tavalla pakottaa Jumalan sellaiseen tilanteeseen, ettei Hänellä olisi mitään muuta vaihtoehtoa kuin parantaa. Usein kuitenkin yksipuolinen julistus yrittää tehdä juuri näin. "Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus... olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä... eikä mikään muu luotu... voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme", Room.8:35-39.

Kertoa vai eikö kertoa?

Kun etsitään oikotietä ylönousemusruumiin täydelliseen terveyteen tai vasta tuhatvuotisessa valtakunnassa koettaviin ruumista koskeviin siunauksiin, melkein huomaamatta ajaudutaan oppeihin, jotka korottavat ihmistä. Silloin myös käytäntö sairaita palveltaessa hylkää Sanan niin selvästi viitoittaman tien. Näin tapahtuu esimerkiksi silloin, kun jotain tilaisuutta mainostetaan etukäteen, että siellä rammat tulevat kävelemään ja sokeat näkemään. Oman mainostamisensa uhriksi joutunut on pakkotilanteessa. Hänen täytyy tuottaa ihmeitä tavalla tai toisella. Hänen täytyy osoittaa, että Herra toimii juuri hänen kauttaan ja juuri hänen ennakkoon ihmisille lupaamallaan tavalla.

Syntyy parantamiskokoustekniikka. Toimitaan ehkä ihan vilpittömästi, mutta ollaan vilpittömästi väärässä. Annetaan katteettomia lupauksia, jotka yritetään muuttaa todelliseksi. Paljon on tuotettu häpeää Herran nimelle ja samalla lisätty kärsivien ahdistusta. Ihmeet eivät tule ihmeiksi meidän todisteluillamme. Sensaatiot tarvitsevat todisteluja, eivät Jumalan tekemät ihmeet. Me vain kerromme Jumalan suurista teoista. Silloin Jumala saa kunnian eikä se, "joka korottaa itsensä".

Rikkauksista ryysyihin

Toimitus

Magnus De la Gardie ja virren 605 taustaa



Kansallisgalleria, kuparikaiverrus 1600 -luvulta

Magnus Gabriel De la Gardie (1622–1686) oli ruotsalainen kreivi, upseeri ja valtiomies, mahtavan ja vaikutusvaltaisen De la Gardie -suvun edustaja. Hänen isänsä oli Jakob De la Gardie ja äitinsä Ebba Brahe, jonka suku myös oli Ruotsin vallan huipulla. De la Gardiet kuuluivat kuninkaan läheisimpiin avustajiin, mahtiaateliin, jolle myös oman aikansa vauraus ja rikkaus kasaantui. Hänen isoisänsä, ranskalaissyntyinen ammattisoturi Pontus De la Gardie oli ansainnut asemansa valtaamalla Käksälmen ja Narvan Ruotsin itään laajentumisen kaudella 1580-luvun alussa. Magnus De la Gardie yleni sotilasuralla sotamarsalkaksi vuonna 1649 ja toimi valtakunnan marsalkkana vuodesta 1651. Hän siirtyi siviiliuralle kamarikollegion presidentiksi ja valtiovarainhoitajaksi vuonna 1652 toimien

Liivinmaan kenraalikuvernöörinä vuodesta 1655 ja valtiokanslerina vuodesta 1660. Kuningas Kaarle X Kustaan testamentin perusteella hän toimi alaikäisen Kaarle XI:n holhoojahallituksen keskeisenä jäsenenä. Poliittisesti myrskyisenä aikana, jolloin ns. ”vanha aateli” piti kiinni laajoista etuoikeuksistaan, hän pyrki luomaan Ruotsin ja Ranskan liittosuhteen, jolloin olisi voitu välttää aatelistolle epäedullisen reduktion jatkuminen. Vuonna 1672 liittosopimus saatiinkin aikaan, mutta sen seurauksena Ruotsin oli osallistuttava Ranskan 1670-luvun sotiin. De la Gardien asema alkoi horjua Kaarle XI:n tultua täysi-ikäiseksi 1672, vaikka hän saikin drotsin (valtakunnan ylin oikeusviran haltija, kuninkaasta seuraava) viran 1681.

De la Gardie oli Ruotsin historian merkittävimpiä mesenaatteja. Hän rakennutti Ruotsiin lukuisia palatseja ja palkkasi aikansa merkittäviä ulkomaisia taiteilijoita ja arkkitehteja työskentelemään Ruotsissa. Hän myös osti Codex Argenteuksen eli gootinkielisen Raamatun käsikirjoituksen ja lahjoitti sen Upsalan yliopistolle. Hänen valtavat läänityksensä ja tiluksensa ulottuivat leveänä vyöhykkeenä Ruotsin Uplannista ja Länsi-Götanmaalta Saarenmaalle ja Viron mantereelle, jopa Saksaan asti. Hän rakensi tai täydensi kaikkialla barokkilinnojaan: Ulriksdalin, Drottningholman, Karlbergin, Läckön, Ekholmenin, Vänngarnin, Kågeholmenin ja Ekolsundin linnat maaseudulla ja Makalösön palatsi Tukholmassa todistavat hänen harrastuksestaan. Puistoja ja puutarhoja veistosryhmineen, kasvihuoneineen, suihkulähteineen ja lammi-koineen suunniteltiin linnojen läheisyyteen. Ranskalaisia ja italialaisia taiteilijoita ja rakennusmestareita tuotettiin Ruotsiin, ja suurenmoisia toteutumattomia rakennussuunnitelmia on säilynyt hänen omina hahmotelminaan. De la Gardie tuotatti ulkomailta monia loistavia taidekokoelmia, jotka yhdessä 1600-luvun sotasaaliiden kanssa nostivat valtakunnan ylimystön miljööt aivan toiseksi kuin suurvalta-ajan karulla alkupuolella. Rakennusinto ulottui myös kirkkoihin, joita koristeltiin komein alttarein, saarnastuolein ja urkuseinämin.

Kuva viereisellä sivulla: Läckön linna on yksi De la Gardien kerran omistamista barokkilinnoista

Kuningas Kustaa Aadolf II kuoltua 30 -vuotisessa sodassa Saksan mantereella, valtakunnan johtoon nousi tämän tytär Kristiina. Myös nuori Kristiina suosi De la Gardieta, jota pidettiin turhamaisena tuhlarina. Kristiina itsekin käytti valtion varoja hyvin "luovalla" tavalla omiin mieltymyksiinsä. Kuningatar kyllästyi kuitenkin suosikkiinsa ja De la Gardie joutui sisäpiirin ulkopuolelle. Kaarle X Kustaan noustua valtaistuimelle De la Gardien asema kuitenkin taas parani. Kuninkaan kuoltua De la Gardiesta tuli lapsikuningas Kaarle XI:n holhoojahallituksen johtava hahmo. Valtakunnan kanslerina De la Gardie joutui finanssipolitiikassa vastakkain uuden veromestarin Gustaf Bonden säästäväisyyslinjaa vastaan. Magnus perusti politiikkansa vieraitten valtojen avustusten varaan, mistä syystä Ruotsi joutui toteuttamaan ulkomaisten tukijoittensa, ennen muuta Ranskan, toivomaa sotapolitiikkaa. Tämä politiikka toimi kun Ruotsin ja Ranskan aseet korjasivat voittoja, mutta luhistui vastoinikäymisten hetkellä. Valtion kassakin tyhjeni.

Kuningas Kaarle XI tultua täysikäiseksi De la Gardieta vastaan ollut oppositio sai lisää valtaa. Lopulta uudet vallan keskushenkilöt päättivät asettaa koko holhoojahallituksen vastuuseen valtionhallinnon piirissä vallitsevasta kriisistä. Yhä useammin De la Gardie vetäytyi maakartanoittensa rauhaan miettimään maailman menoa. Lopulta hän menetti satumaisen valtavan omaisuutensa holhoojahallitusta vastaan nostetuissa tuhlaussyytteissä ja isossa reduktiossa. Menetettyään käytännöllisesti katsoen koko omaisuutensa ja arvovaltansa, ennen niin mahtava, nyt maallisesti köyhä De la Gardie löysi turvaa ja lohdutusta Raamatun sanasta. Hän laati myös virsiä (ilmeisesti useampia) kuten alla mainittu virsi 605, jonka hän lienee kirjoittanut viimeisen elinvuotensa aikana. Se on julkaistu ensin vuoden 1695 virsikirjassa. Ruotsin kirkon virsikirjoissa se on virsi 621 "O Jesus, när mitt liv släcks ut". "Kun täältä, Jeesus, erkanen" on Suomen ev.lut.kirkon virsikirjassa nro 605 ja Suomen kirkon ruotsinkielisessä virsikirjassa 558.

Evankeliumeissa, mm. Matt. luvussa 19 Jeesus sanoo kuinka "rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan". Kun ajattelemme oman aikamme "superrikkaita", joiden omaisuutta voisi verrata De la Gardien varallisuuteen, Kristuksen sanat osoittautuvat todeksi. Mutta aikamme todistaa myös, että ei kovin moni varatonkaan tunnu haluavan ottaa vastaan Jumalan pelastusta. De la Gardielle pudotus

"rikkaudesta ryysyihin" ja maallisen vallan menetys oli Jumalan siunaus. Puutteenalaisena hän kääntyi Luojaansa puoleen tunnustaen oman syntisyytensä löytäen Kristuksen kautta saatavan Jumalan armon. Virren sanat ovat hyvin puhuttelevat, ajattomat ja Kristus -keskeiset, Pyhän Hengen vaikuttamat:

1. Kun täältä, Jeesus, erkanen, sen katson voitokseni. Suot ilon, rauhan ikuisen luonasi sielulleni. Kun siemen peltoon peitetään, niin ruumis maahan kätketään, vaan kirkkaana se nousee.

2. Pois riisun majan maallisen, saan syntipuvun heittää. On Jeesus tuonut autuuden, hän alastoman peittää. Elämän kruunun kerran saan, hän on sen rakkaudessaan minulle valmistanut.

3. Mä pääsen tyyneen satamaan myrskyistä, jotka pauhaa. Kiusauksista maailman iäksi pääsen rauhaan. Vaivoista lepoon tulla saan ja yöstä päivään ihanaan, itkusta taivaan riemuun.

4. Majani vaihtuu riutuva iäiseen, uuteen kerran. Ruumiini kurja, kuoleva kirkastuu luona Herran. Ah, siellä silmä selkeää, ja vajavaisuus tänne jää, iloksi murhe muuttuu.

5. Ei elämäksi elämää voi nähdä joka hetki. On tuskaa, suurta ikävää niin täynnä monen retki. Kuitenkin matka etenee, hetkestä hetkeen lyhenee myös ahdinkomme täällä.

6. Voi turhan turhaa hyörinää, tyhjiksi siinä jäämme! Voi onnen, maineen etsintää, kiireistä elämäämme! Kuolema meille voitto on ja pääsy alta ahdingon, surusta riemuun suureen.

7. Ah, Jeesus, ole turvani, vie minut maalle sille, johonka tien sun voittoni aukaisi uskoville. Kun päättyy tämä elämä, uskossa suo mun lähteä, taivaassa koti anna.



Kiusausten maailma

Rov. Per Olof Malk

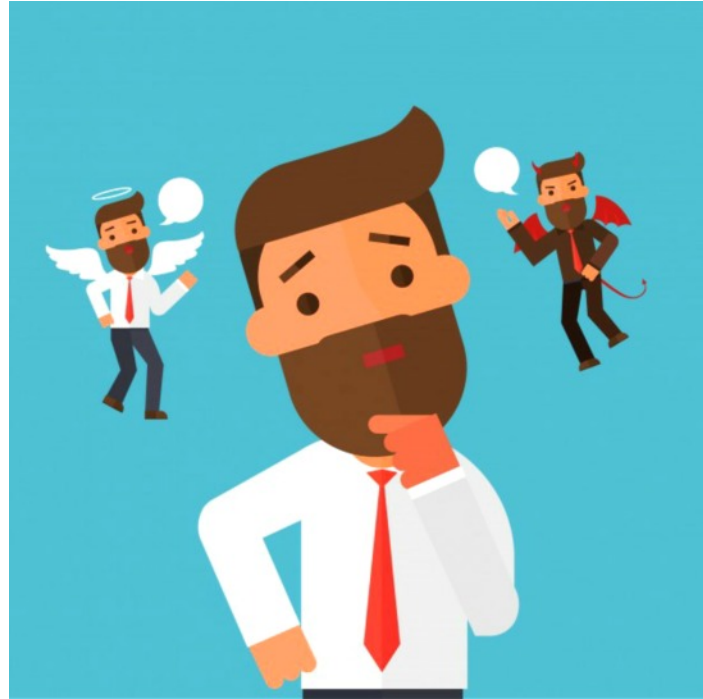
Osa 2

40 päivää ja yötä

Matt. 4. luvun toisessa jakeessa mainitaan Jeesuksen olleen erämaassa 40 vuorokautta. Tätä aikamäärää emme sellaisenaan saa soveltaa omaan elämäämme jo siitä syystä, että vanhan liiton uskovat kulkivat erämaassa 40 vuotta eli koko aikuisen elämänsä ajan. Lyhyen jakson sijasta meidän on pidettävä mahdollisena koko elämän mittaista ahjossa oloa, josta vasta kuolema meidät vapauttaa. Toisessa jakeessa selviää myös, että kiusaukset alkoivat vasta sen jälkeen, kun Jeesuksen tuli nälkä. Tämä lienee ominaista kiusauksille. Me kohtaamme ne voimakkaimpina silloin, kun fyysisesti olemme heikentyneitä ja/tai muulla tavalla olemme vastustuskyvyttömämpiä kuin tavallisesti. Kiusaukset kohtaavat meitä ehkä silloin, kun olemme uupuneita kiireen ja työn jälkeen, valvottujen öitten jälkeen, vastusten painettua meitä maahan - tai ehkä nälkäisinä.

Monet joutuvat kiusausten pyörteisiin juuri nälän tähden. Sen ei aina tarvitse olla leivän nälkää, vaan kyseessä voi hyvin olla jonkin muun tarpeen tyydyttämättömyys. Yksinäisenä eläminen, rakkauden puute, häiriö avioliitossa, menestyksen puute työssä jne. voivat olla meidän nälkäämme yhtä hyvin kuin leivän vähyys. Kiusaukset tulevat silloin, kun kaikkein vähiten toivoisimme niiden tulevan, kun kaikkein vähiten niitä odotamme ja kun kaikkein huonoimminkin voimme niitä vastustaa ja ne kohtaavat meidät usein alueilla, joilla olemme luonnostamme kaikkein herkkimmät ja alttiimmat lankeamaan.

Tämä vaikuttaa taas yllättävältä. Miksi Jumala valitsee kiusaukselle ajan, jolloin ihminen on kyvyttömin puolustautumaan, ja alueen, jolla hän on helpoimmin langettavissa? Vastaus löytyy Jumalan kiusauksille asettamasta päämäärästä: Kiusaukset eivät ole vanhan ihmisen laadun koetus, vaan uuden. Vanhan ihmisen laadun Hän kyllä tuntee ja jotakin siitä Hän on saanut tavallisesti näyttää myös lapselleen. Mutta koettelemuksissa on ennen kaikkea kysymys uuden ihmisen laadun paljastamisesta uskovalle itselleen. Oman elämänsä näkeminen oikein on yksi vaikeimmista uskonelämän asioista. Ja mikäli elämänsä saattaisikin nähdä oikein, niin totuuden myöntäminen itselle on lähes ylivoimaisen vaikeaa. Siksi Jumala armossaan



voi joutua käyttämään ihmissilmin katsottuna hyvin ankariakin työtapoja. Oman elämän viallisuus paljastuu ja se on lähes pakko myöntää, kun kiusaus "heikkona hetkenä" langettaa ja nähdään, mitä pintakiillon alla on.

Kun kiusauksissa kärsitään tappio, löytyvät puolustelumme ja selityksemme usein toisten ihmisten tekemisistä. Meiltä puuttui lapsena rakkautta tai hellyyttä. Vanhempamme eivät kasvattaneet meitä oikein. Isä oli ankara ja vaativa. Äiti oli väsynyt ja kärttyisä. Myöhemmin elämän varrella tapahtui sitten sitä ja tätä, maailma veti mukaansa, tuli traumaattisia kokemuksia, jne. Kaikesta tästä ei voinut oikeastaan tulla muuta kuin hauras, heikko, lankeava ihminen. Tai jos ei menneisyydestä löydy syitä heikkoudelle, niin lankeemuksen aikana vallinneet olosuhteet ovat syypäitä siihen. Me ajattelemme ja puhumme ikään kuin me emme olisi heikkoja, vaan niin kuin meille vahvoille vain olisi sattunut vahinko, joka ei paljasta meidän todellista hyvää olemustamme.

Jos kiusaus tulisi hetkenä, jolloin olisimme kenties kyvykkäitä puolustautumaan ja elämäntilanteella, jolla luonnostamme olemme vahvoja, meille ei selviäisi mitään omasta tilastamme. Mutta nyt Jumala antaa

kiusauksen tulla hetkenä, jolloin emme kykene kiusausta voittamaan ja alueella, jolla meillä voi olla suorastaan taipumus langeta. Tällöin kysymys huipistuu siihen, kykenemmekö uskovina selviytymään kiusauksesta vai ei. Jos koemme tappion, me näemme itsemme niin kuin Jumala meidät aina näkee.

Kun Jumala osoittaa uskovan ihmisen heikkouden, Hänen tarkoituksensa on synnyttää uskovassa tuore halu turvautua Jeesukseen. Raamatun vanhassa suomennoksessa Kol.2:6 on käännetty näin: "Niin kuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä." Käännös välittää sen ajatuksen, joka on luettavissa monissa Paavalin kirjeissä. Ei ole mitään enempää kuin Jeesus ja usko häneen. Kristityn elämä on kristillistä siksi, että se on elämää Jeesuksen armon varassa. Itse asiassa se on kristillistä vain silloin, kun se kokonaan perustuu Jeesukseen ja hänen kaiken kattavaan sovitukseensa.

Apostoli jatkaa kirjettään kuvaamalla kolossalaisille kristityn elämää: "juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa sen mukaan kuin teille on opetettu... Pitäkää varanne, ettei kukaan houkuttele teitä harhaan tyhjiillä ja pettävillä viisauden opeilla, jotka nojautuvat ihmisten perinnäisiin käsityksiin ja maailman alkuvoimiin eivätkä Kristukseen", Kol.2:6-8. Eläkää hänen yhteydessään ja pitäkää varanne, ettei kukaan houkuttele teitä harhaan. Tämä on Paavalin elämänohje. Se vastaa täysin Jeesuksen kokemuksiä erämaassa. Hänenkin oli määrä elää, elää taivaallisen Isänsä yhteydessä -ja pitää varansa.

Kirjoitettu on...

Kun luemme Matteuksen kuvausta eteenpäin me huomaamme Vapahtajan vastaussanoista, että Hän pian vältti myös erään toisen yleisen kiusauksen: Niin usein toimitaan tietämättöminä siitä, mitä Raamattu opettaa. Moni luulee osaavansa Raamatun, harvempi todella tuntee sen. Usein uskotaan, että Raamattu on tuttu. Niin tekivät Jeesuksen ajan kirjanoppineetkin, mutta he erehtyivät pääasiassa. He eivät tuntenee Raamatun Jeesusta. Sen tähden koko heidän Raamatun tuntemuksensa oli turhaa ja johti heidät harhaan. Jeesukselle Kirjoitukset eivät olleet tuntemattomia. Jumalan lasten suuri kiusaus on elää hengellistä elämää tuntematta Jumalan sanaa oikein. Läheskään jokainen Jumalan lapsi ei voi kiusauksen hetkenä turvallisesti mielin vastustaa kuulemaansa harhaa ja sanoa Vapahtajan tavoin: "On kirjoitettu."

Kristuksessa me näemme, miten hyvin meidän tulisi tuntea Raamattu. Hän tunsikin Jumalan sanan ja sillä Hän

torjui sielunvihollisen harhat. Raamattu on annettu opetuksiksi elämää varten. Se on kirjoitettu meitä varten, että tietäisimme, miten toimia eteemme tulevissa tilanteissa, jollaisissa Jumalan seurakunta vuosituhansien ajan on käynyt samanlaista taistelua kuin me nyt vuorollamme. Kun kiusaaja pyysi Jumalan Poikaa käskemään kiviä muuttumaan leiviksi, niin Vapahtaja heti tiesi, että tällainen vastaava tilanne oli ainakin kerran aikaisemmin ollut maan päällä. Hän tiesi, mikä oli Jumalan ja mikä saatanan päämäärä. Hän muisti 5.Moos. 8.luvun, joka on eräänlainen Vanhan testamentin rinnakkaisluku Matt.4. luvulle. Jeesus muisti aikaisemmin mainitsemamme jakeet 5.Moos.8:2,3: "Muistakaa, kuinka Herra neljäkymmenen vuoden aikana johdatti teitä pitkällä matkallanne autiomaassa. Hän kuritti teitä ja pani teidät koetukselle saadakseen tietää, aiotteko todella noudattaa hänen käskyjään vai ette. Tehdäkseen teidät nöyriksi hän piti teitä nälässä..."

Jeesus oli paastonnut 40 päivää ja yötä erämaassa. Sitten tuli kiusaus - ja kuinka selvät ohjeet sanassa sen varalle olikaan olemassa! Jumalan lapset olivat ennenkin olleet erämaassa nälässä. Miksi? Sekin oli sanottu (jake 3). Jumala "halusi osoittaa teille, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan kaikesta mitä Herra sanoo". Muistaessaan tämän Jeesuksen sydämessä oli ilo siitä, että Isä oli opettanut, mitä nyt piti tehdä. Hän lainasi kohdan ja sanoi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta'." Matt.4:4.

Voisimme ehkä sanoa, että ellei Herra olisi tuntenut kirjoituksia, Hän olisi ollut alttiimpi lankeamaan. Sen me ainakin voimme sanoa itsemme kohdalla. Mikä kiusaus onkaan olla tutkimatta Jumalan sanaa, ja mikä voima onkaan sen oikeassa käyttämisessä. Me lankeaisimme vähemmän, jos Herran sana olisi toimintaohjeemme. Ja se voi olla ohjeemme, kun jatkuvan tutkimisen kautta opiskelemme sitä. Vastauksessaan Vapahtaja tulee samalla alleviivanneeksi sellaista, mikä jokaisen kiusatun on hyvä muistaa. Olipa halusi mihin tahansa, olipa sen saaminen miten perusteltua tahansa, miten välttämätöntä tahansa, sinä et elä siitä sen enempää kuin siitä, mitä sinulla jo nyt on, sillä elämä tulee Sanasta. Olipa siis kiusauksesi mikä tahansa, voit aina vastata perkeleelle samalla tavalla kuin Jeesus: Ei ihminen elä terveydestä, ei ihminen elä perheestä ja puolisoista, ei ihminen elä menestymisestä tai ystävästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Sovella siis tätä Vapahtajan sanaa omaan kiusaukseeni ja torju perkele luotasi.

Jatkuu

Jumalatar -usko nousee ...

Lähde: Maria Kneas, Lighthouse Trails Research, "Goddess Worship in America and How It's Affecting the Church" – editointi J.A.

(Oheinen editoitu artikkeli soveltuu Amerikan lisäksi muunkin maailman tilanteeseen. Sakarjan kirjan 5 luvussa profeetalle näytetään "eräs nainen" joka istuu eefa -mitan sisällä. Se oli muinoin mittakori t. -ruukku viljalle, ja tilavuus oli n 36 litraa. Tätä koria kuljetti kaksi siivekästä naista joiden "siivet olivat haikaran siivet". Kori vietiin "Sinearin maahan". Eefa -mitan sisältö kuvattiin profeetalle sanoin "tämä on jumalattomuus".

Raamatun VT:ssa haikara luetaan "saastaisiin" eläimiin, eli eläimiin joiden lihaa ei saanut syödä. Tästä voimme vetää johtopäätöksen, että siivekkäät, naisen näköiset olennot eivät olleet puhtaita Jumalan enkeleitä. Sinearin maa puolestaan on muinaisen kaksoisvirran alue, jossa Nimrod, "ensimmäinen valtiastaan päällä" (1.Aik.1:10) hallitsi. Sinearin maassa alettiin pystyttää "Baabelin tornia", josta piti tulla sen aikaisen ihmiskunnan suurin saavutus. Hankkeen tarkoitus oli myös todistaa kuinka ihmisvaltiasta seuraava joukko tulisi toimeen ilman Jumalaa. Näin ollen sekä eefa -mitan sisältö, sen kantajat ja sen lopullinen sijaintipaikka kuvaavat kaikki Jumalasta luopumista, moraalittomuutta, synnissä elämistä ja sen hyväksymistä.

Jo muinaisista ajoista alkaen ihmiskunta on kuvitellut jumalukseen sekä mies- että naispuolisia epäjumalia. Niitä onkin varsin runsaasti. Meidän aikanammekaan niiden määrä ei ole häviämässä. Naisen muotoisia jumalattaria esiintyy uskontojen lisäksi kaikkialla: taiteessa, tieteessä, liike-elämässä, viihteestä puhumattakaan. Tässä room.kat.kirkko on myös ollut edelläkulkijana nostaessaan Neitsyt Marian uskontonsa kulttihahmoksi ja "taivaan kuningattareksi". Uskoisin, että Sakarjan kirjan kuvaus voidaan hyvin liittää tähän yhteyteen kuvaamaan Jumalasta luopumista ja "jumalattarien" esiinmarssia. J.A.)

Pakanallisten jumalarten palvonta liitetään yleensä Wicca -uskonnon harjoittajiin. Tämä palvonta on kuitenkin laajempaa ja yleistynyt myös yliopistoissa ja hoitajakouluissa. Tiedotusvälineet edistävät sitä ja se on osa New Age -feminismiä. Lisäksi se on soluttautunut myös kristillisen uskonnon harjoitukseen ja yleisimmin koko yhteiskuntaan. Tämä kehitys vaikuttaa kulttuuriimme ja erityisesti nuorempaan sukupolveen.



Eurooppa -jumalatar

Yksi huolestuttava näkökohta on, että joidenkin sen kannattajien, mukaan tosiasiat ja järjestykseen asioissa ovat "patriarkaalista hapatusta". Eräiden liikkeen tavoitteita edistävien mielestä on hyväksyttävää keksiä omia "totuuksia" ja esittää ne eteenpäin ikään kuin historiallisina faktoina. Philip G. Davis on uskonnon tutkimuksen professori Prince Edward Islandin yliopistossa Kanadassa. Hän kirjoitti kirjan "Goddess Unmasked" (Jumalatar paljastettuna), koska hän näki kuinka jumalattaren palvonta otetaan vakavasti uskonnollisissa yhteyksissä ja myyttiä muinaisista jumalattarista opetetaan tosiasiana.

Jumalattarille ystävällisen kulttuurin luominen

"Valistuksen aikakausi" 1700 -luvun lopulla synnytti rationalistisen, järjen merkitystä korostavan materialismin. Sitä vastaan nousivat tunteiden merkitystä korostavat romanttisten runoilijoiden, kirjailijoiden, taiteilijoiden, muusikoiden ja filosofien ajatukset. Monet heistä liikkuvat huume-, ja okkultismipiireissä, toiset taas ruusuristiläisyyden, vapaamuurariliikkeen, yms. vaihtoehtouskontojen parissa. Darwinin evoluutioteoria synnytti villiä spekulointia yhteiskunnan evoluutiosta. Kansallistunnetta vahvistettiin kansallisromanttisella

etsinnällä pakanallisista juurista, esimerkkinä Wagnerin oopperat ja monien tarinoiden sepittäjät. Psykologi Carl Jung idealisoi "anima" -konseptin, jonka mukaan miehellä on "naisellinen puolensa". Naiseus idealisoitiin ja samalla kehittyi myytti muinaisesta, menetetyistä naisjohtoisesta maailmasta.

Romanttisuus tunkeutui myös historiaan ja arkeologiaan. Sveitsiläinen prof. Bachoven kehitti matriarkaattiteorian, joka perustuu aivoisesti mielikuvitukseen eikä selvien tosiasioiden etsimiseen. Feministitutkijat seurasivat Bachovenin kehitelmää. Syntyi historiallinen myytti, jossa ihanteellinen, naisjohtoinen, jumalatar palvova yhteiskunta tuhoutui patriarkaalisten hyökkääjien toimesta. Valtaan päässyt miesjohtoinen yhteiskunta sai aikaan kaikki nykyajan ongelmat. Tämä uskomus on täysin valheellinen ja keksitty mutta silti se esitetään muka tieteellisen tutkimuksen väreissä. Kaiken lisäksi feministitutkijat ja muut akateemiset radikaalit sanovat, että objektiiviset tosiasiat ja historiallinen tarkkuus eivät edes ole kelvollinen tavoite. Eräs feministinen tutkija kertoi kuulijoilleen, että on "eettisesti" oikein jättää historialliset faktat huomiotta kun muodostetaan kertomuksia "uudenlaisesta historiasta".

"Narratiivisen historian" (tarinoiden laatiminen ja niiden esittäminen historiana) lisäksi monet akateemiset radikaalit torjuvat pyrkimyksen puolueettomaan totuuteen. He väittävät, että objektiivisuus ei ole vain mahdotonta saavuttaa, vaan se on myös laitonta, koska se ilmaisee patriarkaalisen, (naisia) sortavan ajattelutavan. Toisin sanoen: keksitty valhe on totuutta ja totuus on valhetta eikä totuutta pidä hyväksyä. Philip G Davisin mukaan jumalattaren palvonta alkoi Amerikassa vahvistua erityisesti 1950-luvulta alkaen taiteessa. Esimerkiksi



Vapaudenpatsas

93 m korkea Vapaudenpatsas näyttää kreikkalaiselta jumalattarelta ja sen jalustassa on teksti "pakolaisten Äiti". Amerikan Kansallisessa tiedeakatemiassa on suuri sali, tehty Bysantin arkkitehtuurin mukaan "tieteen temppeliksi". Salin kupoli muistuttaa katedraalia, ja siinä on hahmoja jotka näyttävät kreikkalaisilta jumalattarilta. Tiede on personoitu jumalat-

tareksi, jonka sanotaan olevan "iankaikkinen totuuden opas."



Kansallisen tiedeakatemian logo

Wiccan jumalatar

Wiccan kehitti Englannissa Gerald B. Gardner, nykyajan ensimmäinen julkinen noita. Hän oli spiritualisti, vapaamuurari, ruusuristilainen, ja okkultisti. Gardner oli Golden Dawn -kultin (Kultainen aamunkoi) jäsen. Satanisti Aleister Crowley vihki Gardnerin O.T.O. (Ordo Templi Orientis) -järjestöön. Järjestön tunnuslause on "tee mitä tahdot" ja sillä on osasto myös Suomessa. Gardner tutustui noitaan, jonka nimi oli "Vanha Dorothy Fordham". Hän käytti erilaisia okkulttisia tekstejä rituaaliensa kehittämisessä, mukaan lukien Aleister Crowley'n tekstit. Wicca uskonnon harjoittaja ja kriittiseen raamatuntutkimiseen koulutettu Aiden Kelley sovelsi kriittisiä taitojaan Gardnerin jälkeensä jättämään arkistoon. Kelley'nkin havaintojen perusteella Gardnerin noituustekstit olivat hänen henkilökohtaisia luomuksiaan, eikä jotain, joka hänelle "olisi annettu" tai välitetty jostakin muinaisesta traditiosta. Doreen Valiente oli Gardnerin ylipapitar. Hän kirjoitti rituaaleja uudelleen, jotta Crowley'n osuus niihin ei olisi niin ilmeinen.

Aluksi sarvipäinen miesjumala ja ylipappi olivat pääosissa. 1960-luvun puoliväliin mennessä Wiccan ylin jumaluus oli muuttunut jumalattareksi, ja rituaalinen auktoriteetti annettiin ylipapittarelle. Wiccan kautta jumalattaren palvonta on tunkeutunut amerikkalaiseen kulttuuriin. Jumalattaren esiintyminen muissa radikaaleissa feministisissä piireissä, kirkkoissa ja yliopistoissa syntyi vasta nykyaikaisen noituuden perustamisen jälkeen. Nyt jumalatar -henkisyys näyttää olevan eniten menestynyt uuspakanuuden ilmenemismuoto englanninkielisessä maailmassa. Wicca esittelee itsensä lempeän ja hyväntahtoisen jumalattaren kokonaisvaltaisena palvontana. Sen motto on: "Älä vahingoita ketään, tee mitä tahdot", eli kunhan et tuota kenellekään vahinkoa voit tehdä mitä haluat. Todellisessa elämässä nuo tavoitteet ovat usein toisiaan vastaan eivätkä siksi toteudu reaali maailmassa. Monesti sokea oma halu toimii jotakin toista ihmistä tai asiaa vastaan. Wicca on siis

vastaan raamatullista ja moraalisesti oikeaa epäitsekkyuden periaatetta.

Jumalatar ja kirkkoliikkeet

Jo lähes 30 vuotta sitten (1993) Minneapolisissa pidettiin Re-imagining -konferenssi. Suurin osa 2000 osallistujista olivat naisia. Kyseessä oli ekumeeninen kirkkoliikkeiden konferenssi, johon osallistui presbyteerejä, metodisteja, luterilaisia, roomalaiskatolisia ja useita muita kirkkokuntia. He vetosivat Sophiaan, Viisauden jumalattareen, kutsuen häntä Luojakseen! Rukoukset ja liturgiat osoitettiin tälle jumalattarelle. Ehtoollinen koostui maidosta ja hunajasta leivän ja viinin sijasta. He hylkäsivät avoimesti inkarnaation ja sovituksen opit. "Kristityt" lesbot saivat suosionosoituksia tullessaan julkisuuteen. He myös esittivät, että "seksi ystävien keskuudessa" on normaalia ja hyväksyttävää. Tätä konferenssia avustivat, sponsoroivat ja siihen osallistuivat Amerikan yleiset kirkkoliikkeet. Re-imagining oli ennennäkemätön tapahtuma: kristilliseksi tapahtumaksi mainostettu kokous pyrki avoimesti tuhoamaan historiallisen kristillisen uskon perustaa ohjaten kirkkoja täyteen uuspakanuuteen.

Uuspakanuus ja Wicca -teemat ovat näkyvästi esillä ja yksi syy tähän on pyrkimys "puhua samoin kielikuvin" joissa Jumala saa naisellisia piirteitä tai jumaluuden yhteyteen lisätään keskeinen naiskuva (room.kat.-kultin esimerkin mukaan). Liturgiauudistuksissa ja uudelleen muokatuissa hymnaaleissa kuvataan naiseutta ja metaforaa Äiti Jumalasta. Unitaristinen ja universalistinen kirkkoliike muodosti työryhmän käsittelemään feminismiä. Työryhmän nimeksi otettiin "Cakes for the Queen of Heaven" (kakut taivaan kuningattarelle). Ryhmän aikaansaannos on jaettu suurimmille kirkkoliikkeille ja osa valtavirran kirkkoista hyväksyy sen. Ryhmän nimi ja aikaansaannos on selvä valinta avoimeen Raamatun vastaisuuteen. Jer.7:16-19: "Mutta sinä älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa ja rukousta äläkä niillä minua ahdistaa; sillä en minä sinua kuule. Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla? Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen, ja vaimot sotkevat taikinaa valmistaaksensa uhrikakkuja taivaan kuningattarelle, ja he vuodattavat juomauhreja muille jumalille, minulle mielikarvauksiksi. Minulleko he tuottavat mielikarvautta, sanoo Herra, eivätkö pikemmin itselleen, omaksi häpeäksensä?"

Kanadalainen televisioasema esitti viisiosaisen sarjan nimeltä "Return of the Goddess" (Jumalattaren paluu), jossa esiteltiin jumalattaren palvontaa positiivisessa mielessä. The National Film Board of Canada (Kanadan kansallinen elokuva-autokunta) tuotti "Goddess Remembered" (Jumalattaren muistoksi) ohjelman, josta tuli yksi heidän kaikkien aikojen suosituimmista tuotannoistaan. Se lähetettiin myös Yhdysvalloissa.

"Kakut taivaan kuningattarelle" ja "Jumalattaren muistoksi", on otettu joidenkin suurten opintoryhmien ohjelmiksi eräissä merkittävässä kirkkoliikkeissä.

Jumalatar koulutuksessa ja terv.huollossa

Jumalattaren palvonnassa uskottavuus on lisääntynyt monien yliopistoprofessoreiden kautta ja se on sisällytetty eräisiin oppikirjoihin. Uuden uskonnon oppeja esitetään tieteellisinä faktoina ja niitä edistetään julkisesti rahoitetuissa ja arvostetuissa korkeakouluissa. Jotkut feministit ovat jopa vaatineet jumalattarelle tasa-arvoa Raamatun Jumalan kanssa yliopistojen uskonto-ohjelmissa. Tämä vaikuttaa koko yhteiskuntaan koska yliopistot ja korkeakoulut tuottavat suurimman osan tulevaisuuden johtajista, mukaan lukien hallitus, terveydenhuolto ja papisto. Jumalattaren palvontaa edistävät myös erityisesti suuren suosion saaneet vaihtoehtoiset hoitomenetelmät. Esimerkiksi okkultistista "terapeuttista kosketusta" (käden laittaminen potilaan kehon yläpuolelle, jotta voidaan hallita auroja ja energiakenttiä) opetetaan Pohjois-Amerikan monissa hoitoalan oppilaitoksissa. Jumalattaren palvontaa on edistetty avoimesti, kuten voidaan nähdä seuraavasta lainauksesta National League for Nursing: "...viisaus on ajatonta ja ikuista... lähtökohdat perustuvat naisten kokemuksiin, naissymbolismiin ja kolminaisen jumalattaren (triple goddess) hengellisiin juuriin." Kolminainen jumalatar on vastine Raamatun kolmiyhteiselle Jumalalle ja se esiintyy kuvissa kolmen naisen yhteishahmona.

Triple goddess



Krislam etenee...

Paavi Franciskus teki historiallisen, katolisen paavin ensimmäisen vierailun Arabian niemimaalle keväällä 2019. Hän puhui suuressa ulkoilmatilaisuudessa 170 000 ihmiselle (1). Vierailun aikana hän ja johtava sunnimuslimien papisto allekirjoittivat yhteisen lausunnon "ihmisten veljeydestä" (3). Vierailun jälkeen Abu Dhabin hallitsija sheikki Mohamed bin Zayed ilmoitti suunnitelmasta perustaa uskonnollinen kompleks, jossa katolinen kirkko, moskeija ja synagoga ovat vierekkäin samassa paikassa. "Abrahamin perheen" rakennukset pystytetään Saadiyat saarelle, Yhdistyneiden arabiemiirikuntien pääkaupunkiin. Tästä toivotaan tulevan "keskinäisen ymmärryksen ja rauhan majakka" alueelle, jossa uskonnolliset konfliktit usein vaikuttavat (2,4).

Rakentaminen on tarkoitus saada päätökseen vuonna 2022, jonka jälkeen tässä 3 uskonnon keskuksessa järjestetään päivittäisiä uskonnollisia tilaisuuksia ja kansainvälisiä huippukokouksia. Vierailun jälkeen syyskuussa 2019 perustettiin myös uskontojen välinen ryhmä, nimeltään "Ihmisten veljeyden korkeampi komitea", joka myös edistää rakennusprojektia. "Jokaisessa palvontapaikassa vierailijoilla on mahdollisuus seurata uskonnon harjoitusta, kuunnella pyhiä kirjoituksia ja kokea pyhiä rituaaleja. Neljäs tila - joka ei ole sidoksissa mihinkään tiettyyn uskontoon - on koulutuskeskus, johon kaikki ihmiset voivat tulla yhdessä yhtenä joukkona omistautuen keskinäiseen ymmärrykseen ja rauhaan." Toisin kuin Saudi-Arabia, joka kieltää kaikki ei-muslimien palvontapaikat, Abu Dhabi sallii kristittyjen harjoittaa uskoaan hienovaraisesti ja sillä on huomattava katolinen väestö suuren siirtotyöläisjoukon Filippiineiltä ja Intiasta kautta. Arabiemiirikunnissa on myös yksi synagoga, joka avattiin Dubaissa vuonna 2008.

<https://gospelnewsnetwork.org/2019/09/23/the-catholic-muslim-interfaith-council-created-by-pope-francis-announces-new-chrislam-headquarters-opening-in-2022-that-combines-a-mosque-and-church-according-to-signed-covenant/>

<https://www.dailymail.co.uk/news/article-7502847/Abu-Dhabi-unveils-plans-three-one-mosque-church-synagogue.html>



Puhuuko Jumala ”Jumala/Jeesus puhuu” -kirjoissa ?

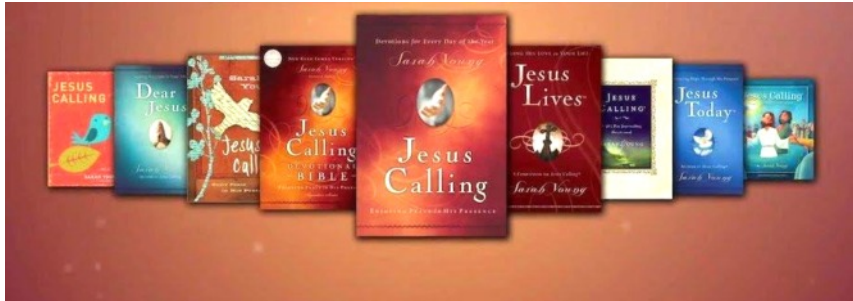
Juhani Aitomaa

Sarah Youngin ja A.J.Russellin
Jeesus -kirjojen taustaa
Osa 2

Karismaattisen liikkeen puhujat ja kirjoittajat kuvaavat uskovien kokemusta Jumalasta käsitteellä ”läsnäolo”. Tätä termiä on aina käytetty eritoten New Age -liikkeessä kuvaamaan ihmisen ja henkioppaan, jonkun jumaluuden tai voiman, yms. yhteyttä ihmisen kanssa. Lukuisat muinaiset ja nykyiset henkiset opit, ei-kristilliset uskonnot ja -liikkeet ovat aina markkinoineet omia menetelmiään syvempään ja koettavampaan jumalalyhteyteen. Tässä läsnäolossa Jumala koetaan sielunmaailman tunteissa ja fyysisissä tuntemuksissa. Perinteinen kristillisuus on aina korostanut Jumalan ”ilmestyvän” ja ”olevan läsnä” kirjoitetun Sanansa, Raamatun kautta.

Pyhän Hengen työ on avata Sana kristitylle ja tehdä se ”eläväksi” kristityn hengessä. Sana tulee eläväksi, eli uskon kautta ymmärrettäväksi. Usko ja ymmärrys eivät ole vastakkaisia vaan toimivat yhdessä. Karismaattisen liikkeen yksi suurimmista harhoista on tämän totuuden hämärtäminen. Sen oppeihin eksynyt omaksuu sielullisen käsityksen, jossa ihminen ja hänen sielulliset tuntemuksensa todistavat hänelle Jumalasta. Häntä kehoitetaan ”lopetamaan ajattelu”. Annetaan ymmärtää, että Jumalan Sana ei ole niin tärkeä kuin tuntemukset. Hengellinen kristitty taas ei luota omiin tuntemuksiinsa koska niihin ei voikaan luottaa, vaan etsii ymmärrystä Jumalan Sanasta.

Sarah Young johtaa lukijansa tämän sielullisen läsnäolon tunteen tavoittelemiseen. Siinä hän toimii harhaan vievän henkisen opettajan tavoin. Sarah kertoo ensimmäisestä kokemuksestaan, joka tapahtui kävelyllä lumisessa metsässä, kuunvalossa: ”Äkkiä koin aivan kuin lämmin usva olisi ympäröinyt minut. Tiedostin ihanan läsnäolon ja kuiskasin vaistomaisesti 'ihana Jeesus'... Se oli paljon enemmän kuin vain älyllinen vastaus etsimiseeni. Tämä oli yhteys maailmankaikkeuden Luojaan.” Young jatkoi tämän tunteen etsimistä. Ei ole mitenkään harvinaista, että kristitty kokee tämän tapaisia tunteita ja kiittää spontaanisti Herraa. Siinä ei ole mitään väärää. Vääräksi se muuttuu, kun tuntemuksiin jäädään kiinni. Se vaikuttaa huumeen tavoin.



Kuten huumeen käyttäjällä niin myös tuntemusten metsästäjällä on lukuisia selityksiä puolustukseksien. Paljon käytetty väite, kuten myös Sarah'illa, on, että usko ei ole vain ”älyllinen” asia. Tuntemukset, fiilikset, ovat syvempi tapa kokea Jumala. Tähän luuloon kätkeytyvä pirullinen ansa on, että kristityn ymmärrys - jota nämä vähättelevässä tarkoituksessa kutsuvat älyksi – korvataan omilla subjektiivisilla tuntemuksilla. Pyhän Hengen työ meissä avaa ymmärrystämme nimenomaan Jumalan Sanalle, joka on sama kaikille ihmisille. Ansaan jäänyt ihminen alkaa sen sijaan kuvitella sisäisiä ääniään Jumalan puheeksi. Vaikka Jumala voisikin vaikuttaa meissä ”tahtomisen ja tekemisen” (Fil.2:13) ikään kuin puhumalla ajatuksiin, tällaista ohjausta ei tule erikseen etsiä.

Nykyisessä karismaattisesti latautuneessa kristillisyydessä on lisääntyvästi ”Jumalan äänen kuulijoita”, joille heidän jumalansa puhuu korvin kuultavasti tai ajatuksissa. Näitä ilmoituksia sitten kuullaan ja ihastellaan, koska se on Jumalan ”uutta”, ”tuoretta” ja ”nykyistä” ilmoitusta. Siksi se on mielenkiintoisempaa kuin ”vanha ilmoitus”, Raamatun Sana. Liian monet kristityt johtajat ovat laiminlyöneet tehtävänsä varoittaa seurakuntaansa sanan ulkopuolisista ilmoituksista, joista käytetään myös nimitystä ”ilmestystieto”.

Kaksi kuuntelijaa ja jumalallinen ääni

Sarah Young kertoo lukeneensa vuonna 1992 kirjan nimeltä ”God Calling” (Jumala kutsuu). Kirja ilmestyi vuonna 1935. Sen kirjoitti kaksi naishenkilöä, jotka halusivat pysyä nimettöminä. Naiset tunnetaan salaperäisesti nimellä ”kaksi kuuntelijaa”. Nimettömyyden taustalla on naisten ”hurskas” toivomus, että heille puhunut ”jumalallinen ääni” saisi kaiken huomion. Lehtimies A. J. Russell toimitti naisten kuuleman puheen

kirjaksi. Kirjaa on myyty pitkälti yli 12 miljoonaa kappaletta. Tämänkin kirjan suomenkielisen painoksen on toimittanut Kuva ja Sana. Sama aihe toistuu myös Russellin kirjassa ”Puhu Herra”. Näitä, samoin kuin Sarah Youngin kirjaa, mainostetaan ”hartauskirjoina”. Teoksia on käytetty ja niiden sanomia lainattu lukuisissa suomalaisten kristittyjen kokoontumisissa ja kirjoituksissa.

”The Voice Divine” (”jumalallinen ääni”) kirjoituksessaan toinen ”kuuntelijoista” kertoo olleensa vuonna 1932 hotellin aulassa, kun tuntematon naishenkilö ojensi

hänelle kirjan ”For Sinners Only”. Luettuun kirjan ”kuuntelija” halusi myös ystäviensä lukevan sen. Muutaman kuukauden päästä hän luki sen uudelleen. Kirjan innoittamana hän sitten erään ystävänsä kanssa istui odottamaan kynä ja paperiarkki edessään mitä ilmoitusta he saisivat. Kirjoituksen tekijän mukaan hänen mielensä vaelteli aluksi sinne tänne mutta ystävä, toinen ”kuuntelija”, alkoi heti saada

”kauniita sanomia” suoraan ”itse Herralta”. Molemmat kirjoittivat näitä sanomia ylös päivän toisen jälkeen.

”Koimme arvottomuutta ja olimme ymmällämme tästä ihmeestä. Vain vaivoin saatoimme käsittää, että meitä opetti, kasvatti ja rohkaisi päivä päivältä itse Hän, samalla kun miljoonien, paljon meitä arvokkaampien sielujen tuli tyytyä Raamatun, saarnojen, kirkkojen, kirjojen ja muiden lähteiden ohjaukseen”, kirjoittaa ”kuuntelija”. Tämä lainaus on tärkeä, koska se kertoo oleellisen. Nämä naiset petettiin luottamaan sokeasti ”jumalallisiin ilmoituksiin”, joita heille saneli joku, jonka naiset mitään arvioimatta ja kyseenalaistamatta uskoivat Jumalaksi. Naisten ylpeys ”olla valittuja” pukeutui valheellisen nöyryyden vaatteisiin kun he uskoivat olevansa suoraan yhteydessä Jumalaan, kun taas miljoonat muut joutuvat tyytymään ”vain” Raamatun Sanaan ja sen selityksiin.

Näemme siis kaksi naista, jotka eivät arvosta Raamattua vaan nostavat oman sielullisen kokemuksensa sen edelle ”Jumalan ääneksi”. Näitä varomattomia naisia voidaan pitää eräänä merkkipaaluna kohti nykyistä puhetta

”Jumalan äänen” kuulemisesta. Naisten kokemuksen aitoutta on perusteltu heidän osakseen tulleilla kärsimyksillä. Monille muillekin ihmisille on haettu pyhimyksen sädekehää pään päälle kuvaamalla heidän kärsimyksiään. Ihmisen sairaudet ja kärsimykset – niitä mitenkään vähättelemättä – eivät koskaan tee kenestäkään pyhää, vaan yksin Kristus pyhitti ja pyhittää meidät oman kärsimisensä kautta. Kristuksen suurin kärsimys oli hengellinen tuska ihmiskunnan synnin tähden, ei pelkkä fyysinen/sielullinen ahdistus ja kipu.

Naiset kuvaavat itseään ihmisinä, ”joiden elämässä oli enemmän kärsimystä, huolta ja murhenäytelmää toinen toisensa jälkeen kuin useimmilla muilla”. He kokivat kuitenkin olevansa ”rakkauden, ilon ja naurun kanavia tässä Hänen rikkonaisessa maailmassaan”. He kokivat ymmärtävänsä, että ”kipujen Mies” ilmestyi heille tässä yhteydessä aivan uudessa muodossa. Kärsimystensä keskellä naiset kokivat, että Hän itse rohkaisi heitä päivittäin jatkamaan sanomien vastaanottamista ja muistiin kirjoittamista: ”Hän ei sarkisi työvälineitään joita Hän aikoi käyttää...” Oman käsityksensä mukaan naiset saivat Herralta ”täysin odottamattomia selityksiä koskien Hänen sanojaan (Raamatussa)”. He kokivat ”suunnattoman suuren” voiman läsnäoloa ja mielestään löysivät läheisen yhteyden ja rakkauden Herraan Hänen palveluksessaan. ”Kuuntelija” lopettaa kirjoituksensa: ”Joten meille tämä kirja, jonka uskomme syntyneen itse Herramme ohjauksessa, ei ole tavallinen kirja. Se on julkaistu, rukoiltuamme paljon, osoittamaan, että elävä Kristus puhuu tänään...”

Kohtaamme tässä viittauksia, kuinka Raamattu ”avautuu uudella tavalla” yliluonnollisen äänen selittämänä ja kuinka tämä ilmoitus on ”elävän Kristuksen” ilmoitusta. Raamattua ei suoraan kielletä mutta sen auktoriteettiasema hämärretään ja kielletään ikään kuin Raamattu olisi Kristuksen ”kuollutta” ilmoitusta. ”Uusi ilmoitus”, uusi ”Jumalan ääni” kuullaan nyt suorana ilmoituksena Jumalalta ihmiselle ohi Raamatun ”vanhan” ilmoituksen. Eräät karismaattisen liikkeen puhujat vetoavat raamatunpaikkaan 2.Kor.3:6: ”...sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi”, tarkoituksella puolustaa ”Jumalan äänen” kuulemista ohi Raamatun. Ko. kohdassa kyse on kuitenkin Jumalan laista, joka tuottaa hengellisen kuoleman sille, joka uskoo sen täyttävänsä. ”Kirjain” tarkoittaa Jumalan täydellistä lakia, jonka vaatimuksia ihminen ei kykene täyttämään. Jumalan Henki, Pyhä Henki, paljastaa ”lain kirjaimen” oikean tarkoituksen. Se ”ajaa” ihmistä Jumalan armon alle hyväksymään Kristuksen sijaiskuoleman oman syntisyyden sovituksiksi. Sen kautta ihmiselle aukeaa iankaikkinen elämä.

Jatkuu

Mitä israelilaiset rakensivat Egyptissä?

Lähde: David A. Falk, What did the Israelites build in Egypt?, Biblical Archaeology Review.

Muinaisen Egyptin rakennukset rakennettiin joko kivistä tai savitiilistä. Temppeilit rakennettiin yleensä kivistä ja niiden oli tarkoitus kestää aikakausia. Palatsit rakennettiin mukavuuden takia savitiilistä, jolloin rakennusten sisälämpötila oli päivällä viileä ja yöllä lämmin. Työväki erikoistui tietäntyyppiseen rakentamiseen ja ammattikunnat tekivät vain omanlaistaan rakennustyötä. Vastoin yleistä käsitystä, Raamattu ei väitä, että pyramidien rakentajat olivat israelilaisia. Useimmat pyramidit ja Vanhan kuningaskunnan tunnetut Gizan pyramidit rakennettiin satoja vuosia ennen Aabrahamin aikaa. Arkeologiset lähteet paljastavat, että pyramidien rakentajina olivat kivirakentamiseen erikoistuneet egyptiläiset.

Raamatun teksti kuvaa israelilaisia orjina, jotka työskentelivät savitiilien valmistamisessa. Kun Mooses vaati israelilaisille kolmen päivän taukoa, jotta he voisivat palvoa Jumalaansa, farao reagoi tekemällä työn entistä vaikeammaksi: "Älkää enää antako kansalle olkia tiilien tekemistä varten niinkuin ennen; he menkööt itse ja kootkoot itselleen oljet. Pankaa kuitenkin heidän tehtäväkseen sama tiilimäärä, jonka he ennenkin ovat tehneet, siitä mitään vähentämättä; sillä he ovat laiskoja, sentähden he huutavat näin: 'Menkäämme uhraamaan Jumalallemme!'" (2.Moos.5:7-8). Faraon puhe paljastaa, että savitiilien valmistukseen käytettiin myös olkia. Savi oli Niilin alluviaalia, jossa oli sekaisin savea ja hiekkaa. Alluviaalin ominaisuuden määrittelee savipitoisuus. Kun savipitoisuus on suhteellisesti korkea, tiiliä voidaan valmistaa ilman olkia. Kun savipitoisuus on alhainen, kuten yleisimmin, olkia lisätään estämään tiilien hajoaminen kuivumisen aikana.

Papyrus Anastasi IV (12.5-6) kertoo erään egyptiläisen sotilaan turhautumisesta ammattitaitoisen työvoiman ja tarvikkeiden puutteen suhteen: "Asun Qenqen-en-ta -alueella ..., eikä tällä alueella ole miehiä tekemään tiiliä eikä olkia." Israelilaiset olivat pääasiassa tiilentekijöitä eivätkä rakentajia. 2.Moos.5:14-19 mainitaan toistuvasti, että israelilaisilla oli päivittäinen kiintiö, määrä joka heidän piti valmistaa. Papyrus Anastasi III (3.1-2) mainitsee, että egyptiläiset asettivat kiintiöitä tiilien tekijöille: "Samoin ihmiset tekevät tiiliä ... he tekevät kiintiönsä päivittäin." Muinaisen Egyptin orjatyö-

voima erikoistui tiilien valmistukseen. Rekhmiren haudassa, joka on peräisin 1500-luvulta eKr., (Egyptin 18-dynastia), kuvataan levanttilaisia (muinainen nimitys nykyisen Lähi-idän alueesta), aasialaisia ja nubialaisia orjia tiilien teossa.

Israelilaisten pyrkimys täyttää kiintiönsä vaikeutui suuresti ilman olkia. Se antoi egyptiläisille työn valvojille tekosyyyn lyödä orjia. 2.Moos.5:14 mukaan israelilaisia työnjohtajia lyötiin ensin ja sitten kuulusteltiin. Tätä kuulustelumenetelmää - jossa epäiltyjä lyötiin ennen kuulustelua - käytettiin Ramesses IX hallituskauden aikana tapahtuneiden hautaryöstöjen yhteydessä. Egyptiläisen ajattelun mukaan pahoinpitely ennen varsinaista kuulustelua takasi sen, että kuulusteltava puhui totta. Papyrus BM 10052 (15.21-23) kuvaa useita tällaisia kuulusteluja, esim.: "Tutkimus. Ulkomaalainen Ahautinüfer Nehkin poika



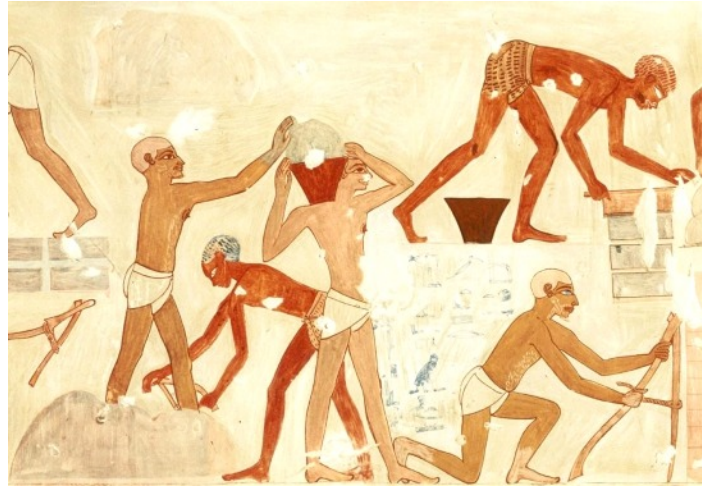
tuotiin paikalle. Hän sanoi: 'Olkoon se kaukana minusta, kaukana minusta'. Hänet tutkittiin kepillä (lyötiin) ja todettiin viattomaksi." Papyrus Amherst (3.6-7) kertoo, että nämä lyönnit saattoivat jättää vakavia vammoja: "heitä tutkittiin lyömällä kepillä, ja heidän jalkansa ja kätensä olivat vääntyneet."

2.Moos.1:11 viittaa israelilaisiin, jotka rakensivat egyptiläisiä varastokaupunkeja: "Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. Ja heidän täytyi rakentaa faraolle varastokaupungit Piitom ja Ramses." Näissä varastokaupungeissa ei ollut vain varastorakennuksia vaan muitakin rakennuksia, kuten kivistä tehtyjä temppeleitä. Toisin sanoen, Piitomia ja Ramsesia ei voida oikein kuvata vain "varastokaupunkeina", vaan maininta viittaa todennäköisesti

näissä kaupungeissa rakennettuihin lukuisiin savi-
tiilivarastoihin jotka rakennettiin temppelien yhteyteen
ja joihin varastoitiiin ruokatarvikkeita. Se, että Raamat-
tu puhuu kaupungeista "varastokaupunkeina" viittaa
varastorakentamisen laajuuteen. Alue, jonka nämä
varastot peittivät, ylitti joskus temppelin itsensä
vaatiman alueen. Esimerkkejä varastorakennuksista
löytyy useiden hautatemppeleiden yhteydestä.

Syy miksi temppelit tarvitsivat näitä varastoja, oli, että
Egyptissä käytiin vaihtokauppaa jossa ei käytetty
rahaa. Temppelikultti kesti vain niin kauan kuin niissä
oli ruokaa uhreja varten ja pappien ruokkimiseksi.
Ruoan varastointi uhreja varten oli välttämätöntä
temppelin toiminnan jatkumiseksi. Monet Egyptin
temppeleistä eivät voineet luottaa valtion tukeen
kuninkaan kuoltua, ja tämä päti erityisesti kunin-
kaallisiin hautatemppeleihin. Kun kuningas kuoli,
useimpien kuninkaallisten rakennushankkeiden työt
ja ruuan keruu uhreja varten pysähtyi. Esimerkiksi
Tutankhamonin aikaan aloitetut Luxorin temppelin
rakennustyöt eivät koskaan valmistuneet kuninkaan
kuoleman vuoksi. Sitä vastoin suuria institutionaalisia
temppeleitä, jotka toimivat hallinnollisina keskuksina

kuten Karnakin temppeli, tuettiin jatkuvilla maa-
alueiden luovutuksilla jolloin niillä riitti materiaalia
uhreihin. Varastokaupungit takasivat temppelikultin
jatkuvuuden kuninkaan kuoleman jälkeenkin. Niinpä
faraon käsky pakottaa israelilaiset rakentamaan nämä
varastot oli enemmän kuin pelkkää orjuutta. Se oli
käsky saada Israelin Jumalan nimiin otettu kansa
toimimaan muiden jumalien kuin Yahwen hyväksi.



Charles Spurgeon:

Onko totuus sellaista, jonka kuvittelen paljastuvan
minulle jonkun yksityisen ilmoituksen kautta?
Pitäisikö minun saada erityisiä ilmoituksia ja perus-
taa elämäni ääniin, uniin ja vaikutelmiin? Veljet ja
sisaret, alkää langetko tähän yleiseen harhaan!
Jumalan Sana meille on Pyhässä Raamatussa. Kaikki
totuus, joka meidät pyhittää, on Jumalan Sanassa!
Älä kuuntele niitä, jotka väittävät: "Katso täällä!" ja
"Katso siellä!"

Melkein päivittäin hihaani tarttuu hulluja ihmisiä ja
teeskentelijöitä, jotka ajattelevat saavansa ilmoituk-
sia Jumalalta. Yksi mies kertoi minulle, että Jumala
on lähettänyt hänelle viestin, joka hänen tulee kertoa
minulle. Vastaukseni on: "Hyvä mies, Herra kyllä
tietää missä asun ja Hän on niin lähellä minua, ettei
Hänen tarvitse lähettää minulle viestiä kauttasi."
Toinen mies ilmoitti Jumalan nimessä opin, joka itse
asiassa olisi valhe Pyhää Henkeä vastaan. Hän sanoi,
että Jumalan Henki kertoi hänelle niin ja niin, mutta
tiedämme, että Pyhä Henki ei ole koskaan ristirii-
dassa itsensä kanssa. Jos kuviteltu ilmoituksesi ei
ole Jumalan Sanan mukainen, sillä ei ole merkitystä!

Ja jos se on Sanan mukaan, se ei ole mikään uusi asia
eikä uusi ilmoitus!

Veljet ja sisaret, Raamattu riittää ja Herra käyttää
sitä puhuakseen Henkensä kautta sydämessämme.
Totuus ei ole mielipiteesi, eikä viestisi, sama pätee
minuunkin! Jeesus sanoo: "Sinun sanasi on totuus."
Meidät pyhittää Jumalan totuus, joka paljastetaan
Jumalan Sanassa. Mikä valtava siunaus onkaan
siinä, että kaikki totuus, joka on tarpeen pelastu-
aksemme, on Jumalan Sanassa. Meidän ei tarvitse
kuluttaa energiaamme Jumalan totuuden löytä-
miseen, vaan löydämme sen paljastettuna Totuuden
Sanasta!

Uusia ilmoituksia ei enää tule - niitä ei tarvita!
Kaanoni on kokonainen ja täydellinen - ja joka lisää
siihen omaansa, hänen osansa ovat Raamattuun
kirjoitetut vitsaukset (Ilm.22:18-19)! Mitään muuta
ei tarvita, sillä Sana riittää: "Pyhitä heidät totuu-
dessa; sinun sanasi on totuus" (Joh.17:17).

(Our Lord's Prayer for His People's Sanctification, Sermon #1890,
delivered on Lord's Day Morning, March 7, 1866, C.H. Spurgeon)

Riemullinen uskonvanhurskaus

Rov. Olavi Peltola

Raamatun sanan perusteella voin ja saan tälläkin hetkellä luottaa siihen, että Jumala julistaa minutkin, jumalattoman, vanhurskaaksi. Se on aivan käsittämättömän ilouutinen. Hän vapauttaa minut syntieni aiheuttamasta syyllisyydestä, tuomiosta ja rangaistuksesta. Tämän Jumala todella tekee minulle! Ei ole ylpeyttä tai itsekehua luottaa siihen, että juuri näin tapahtuu. Siitä vakuuttaa Jumalan sana, ja siitä todistaa Kristuksen katkera kärsiminen ja kuolema ristillä syntieni tähden. Kun haluan tarttua johonkin sellaiseen Raamatun kohtaan, joka vakuuttaa Jumalan pitävän minua vanhurskaana, menen silloin Roomalaiskirjeen kolmanteen lukuun (Room.3:23-26,28). Tätä muutaman jakeen jaksoa voi kutsua Raamatussa olevaksi taivaallisen ydinvoimalaitoksen ydinreaktoriksi. Siinä Jumalan pelastusteko on saanut erittäin väkevän ilmauksen. Siinä on monta uskomme kaikkein tärkeintä ydinsanaa. Siinä on se evankeliumi, joka on Jumalan voima (Room. 1:16).

Jumalan sana osoittaa minut jälleen syntiseksi ja sellaiseksi, joka ei kestä Jumalan kirkkauden edessä (Room.3:23). Mutta sana myös vakuuttaa, että Jumala armosta lahjoittaa minulle Kristuksen Jeesuksen lunastustyöllä ansaitseman vanhurskauden (3:24). Hän asetti Kristuksen sovitusuhriksi, ja Kristuksen veri toi sovituksen. Tämän minäkin voin ja saan uskoen nyt ottaa vastaan (3:25). Voin olla myös varma siitä, että olen Kristukseen uskoessani vanhurskas ja tuomion kestävä Jumalan edessä (3:26). Uskoni on luottamusta, joka ei voi eikä saa perustua siihen, että täytän lain vaatimat teot (3:28).

Toinen käsittämättömän voimakas uskonvanhurskautta korostava kohta löytyy jakeesta Gal.2:16. Siinä on kolmeen kertaan sanottu kyllä uskonvanhurskaudelle ja kolme kertaa ei tekojen vanhurskaudelle. Luettuamme tuon jakeen meidän pitäisi olla syvästi vakuuttuneita siitä, että todella tulemme vanhurskaaksi vain uskomalla Jeesukseen. On hyvä opetella ulkoa ja näin aivan kuin niellä Paavalin sanat: "Olemme mekin uskoneet Jeesukseen Kristukseen, jotta tulisimme vanhurskaiksi häneen uskomalla." Paavali toistaa tämän saman henkilökohtaisen uskon todistuksen vähän myöhemmin sanoessaan: "Minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni" (Gal.2:20). Uskonvanhurskaus

merkitsee minulle sitä, että kohtaan tänäänkin Jumalan hänen sanassaan ja nimenomaan evankeliumin sanassa.

On sanomattoman lohdullista, että Jumalan sana ja Kristus itse ovat asioita, jotka ovat minun ulkopuolellani, ja siksi myös minun vanhurskauteni on ulkopuolellani. Kuten Kristus on iankaikkinen, niin on minun vanhurskautenikin iankaikkinen eivätkä ajalliset syntini voi sitä voittaa. Se ei ole ylpeyttä, jos sanon nyt olevani vanhurskas, sillä Kristus on tullut minullekin vanhurskaudeksi (1.Kor.1:30), enkä tee väärin, jos uskon ja turvaudun häneen. Hän itse on minun varmuuteni vanhurskaudestani. Voin sanoa Pietarin lailla kaikkien loukkaantumisieni ja pettymysteni keskellä: "Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat." (Joh. 6:68.) Vanhurskauttamisessa Jumala siis julistaa ja kuuluttaa minut vanhurskaaksi. Olen huutanut avuksi Jeesuksen nimeä elämäni vaivoissa, ja niin Jumala on tällä tavoin julistanut minut lapsekseen ja taivaan valtakunnan perilliseksi.

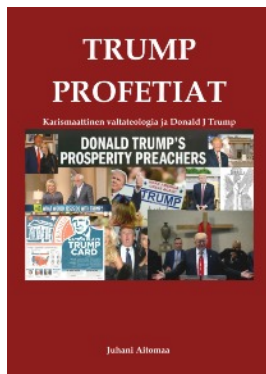
Uskonvanhurskaus merkitsee, että kelpaan Jumalalle, minulla on syntieni armollinen sovitus ja olen saanut ne anteeksi. Kaiken tämän olen saanut lahjana, yksin Jumalan armosta ja pelkästään välimieheni Kristuksen ansion perusteella. Olen ottanut tämän lahjan vastaan uskomalla evankeliumin sisältämään lupaukseen. Hän ei ole muuttanut minua olemukseltani vanhurskaaksi. Hän ei ole tehnyt minua uudeksi ja kirkastuneeksi ihmiseksi. Tästä huolimatta minulla on kuitenkin taivaan kansalaisuus. Jos joku vaikkapa Afrikasta tänne muuttanut tummaihoisen saa Suomen kansalaisuuden, ei hän muutu väriltään valkoiseksi. Hän vain saa Suomen kansalaisoikeudet. Samoin en minäkään ole muuttanut taivaalliseksi olennoksi, enkeliksi tai Jeesukseksi. Olen edelleen se sama ihminen, joka olen ollut ennenkin, mutta olen saanut Jumalan valtakunnan kansalaisuuden ja lupauksen taivaallisesta perinnöstä.

Uskonvanhurskaudessa on aina myös kysymys Jumalan jatkuvasta uudestiluomisen ihmeestä. Jumala juuri nytkin tekee minut kuolleen eläväksi ja kutsuu minut olemattoman olemaan (Room.4:17) ja antaa sydämessäni asuvan perisyntisyyteni anteeksi. Tätä ihmeellistä luomistaan hän tekee viimeiseen hetkeeni asti. Uskoessani Kristukseen, säilytän myös vanhurskauteni. Kuitenkaan uskoni ei ole sen enempää tai kummallisempaa kuin kerjäläisen käden ojentamista

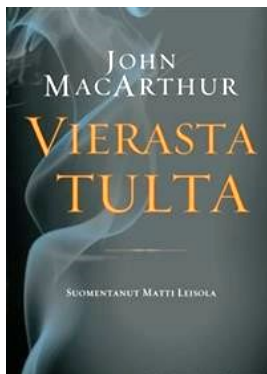
rikkaan puoleen ja Jumalan lahjan vastaanottamista. Uskonvanhurskaus merkitsee sitä, että uskonelämäni ja sisäisen iloni lähteenä on yksin Jeesus ja se mitä hän on tehnyt puolestani, kun hän on rakastanut minua Golgatan kärsimykseen ja kuolemaan asti, ja se mitä hän jatkuvasti tekee, kun hän antaa syntini anteeksi. Sisimmältäni olen jatkuvasti käärmeen pureman myrkyttämän vaeltavan kansan jäsen. Siksi pyrin pitämään katseeni jatkuvasti suuntautuneena tangaan päähän ripustettuun (4.Moos.21:9; Joh.3:14,15).

Rohkeutta ja kärsivällisyyttä elää ja tehdä työtä ei minulle anna muuttuminen Kristuksen kaltaiseksi, ei

Hengen hedelmien näkyminen, ei menestys Jumalan valtakunnan työssä eikä sielujen voittaminen Kristukselle. Se, millainen olen ja mitä olen saanut aikaan, on ehdottomasti toissijaista. Uskonvanhurskaus vapauttaa minut murehtimasta tätä toissijaista. Uskonvanhurskaus auttaa minua olemaan kiitollinen vapautuneella tavalla yksin Kristuksesta ja siitä mitä hän on saanut aikaan minun puolestani. Toivon sydämeistäni, että Kristus ja hänen täytetty työnsä ristillä olisi minulle joka päivä se ensisijainen ja että uskollisesti palvelisin saamillani lahjoilla lähimmäisiäni elämäni loppuun asti.



Mitä karismaattinen liike ajattelee ja profetoi Trumpista? Kirja on ajankohtainen vuonna 2020. Tilaukset postitse: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. Tilaukset sposti: nakokulma@nakokulma.info Nettisivut: <https://www.nakokulma.info> Lasku seuraa kirjan mukana. PDF -kirjan ja laskun saat ilmoittamaasi sähköpostiosoitteeseen. H. 6,50e+pm, PDF 5,50e



Prof. Matti Leisolan suomentama teos karismaattisen liikkeen eksytyksistä. Pastori John MacArthur kertoo Vierasta tulta -kirjassaan karismaattisen liikkeen pahanmakuisesta historiasta. Hän paljastaa väärin profeettojen harhat ja antaa tyrmäävät perusteet hylätä heidät. Samalla hän osoittaa miten Pyhää Henkeä kunnioitetaan oikein. Tilaukset postitse: Datakirjat kustannus, Nostavantie 377, 15820 Lahti. Tilaukset nettisivujen kautta: www.datakirjatkustannus.fi

H. 20,00e+pm

Suomen evankeliumikoulu myy uskoa syventävää ja rakentavaa kirjallisuutta, kuten mm.:

Per-Olof Malk: **Jeesuksen jäähyväisrukous, Joh.17**

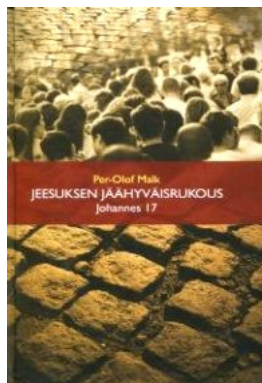
Rakkautta vailla vertaa, Joonan kirjan äärellä.

HUOM! Näitä kirjoja enää vain rajoitettu määrä varastossa!

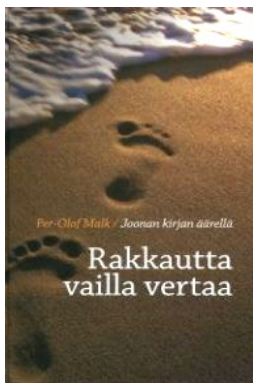
Loppuerä myydään hintaan 5,00e+pm /kpl!

Tilaukset postitse: Evankeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831 Hyvinkää.

Tilaukset sposti: liisa.malk@evankeliumikoulu.fi



Jeesus rukoilee omiensa puolesta ennen vangitsemistaan. Rukousta, joka on talletettuna Johanneksen evankeliumissa, kutsutaan siksi myös Jeesuksen ylimmäispapilliseksi rukoukseksi. Jeesus, seurakunnan Paimen ja Ylipappi, rukoilee siinä myös meidän puolestamme. Tunnetun raamattuopettajan syvällistä pohdintaa. H. 5,00e+pm



Joonan kirja kuuluu Vanhassa testamentissa "pienien profeettojen" kirjakokoelmaan. Se on mitoiltaan oikeastaan vain lyhyt kirjoitus, onhan siinä yhteensä vain 48 jaetta. Sen sanoma tiivistyy kaikkivaltiaan Jumalan rajattomaan hyvyyteen ja yllätykselliseen armoon, joka kohdistuu sellaisiin ihmisiin, jotka eivät tätä rakkautta ansaitse. Joonan kirjan sanoma on verrattavissa Jeesuksen opetukseen evankeliumeissa ja Paavalin Roomalaiskirjeeseen ja Galatalaiskirjeeseen. H. 5,00+pm



KRISTITYN FOORUMI

NÄKÖKULMA

<https://nakokulma.info>

[Artikkelit](#) | [Nettikirjat](#) | [Linkit](#) | [Julkaisut PDF](#) |

<https://www.kristitynfoorumi.fi>

Kristillisen (tai siksi sanotun) opetuksen ja käytännön arviointia

Uusimmat artikkelit pdf tai html

(pdf ovat [Artikkelit sivustossa](#) myös -html muodossa)

[Tie vapautteen](#) - rovaasti Olavi Peltola (Näkökulma -lehti 2/2018)

[Ariana Grande: Jumala on nainen](#) - nuoreen laulajadot herjaa Jumalaa (Näkökulma -lehti 1/2018)

[Bill Johnsonin kahvama sudenkuoppa](#) (Näkökulma -lehti 1/2018)

[Kansanlähetyksen ja karismaattinen liike 1971-84](#) Prof. Hannu Väliaho

[Näkökulma -lehtien eräitä artikkeleita ja pääkirjoituksia täällä sivulla](#)

[Julkaisuja PDF muodossa](#)

HTML muodossa Artikkelit sivulla.

Artikkeleita saa vapaasti tulostaa ja jakaa ilmaiseksi - lainattaessa omiin teksteihin lähde on mainittava.



Etsi Kristityn Foorumin sivuilta

Kirjoita etsittävän asian t. henkilön nimi ja ohjelma etsii siihen liittyvät artikkelit

Search Entire Site for Search

[Site Search](#)

Kuukauden Linkki

Näkökulma -lehtien eräitä artikkeleita ja pääkirjoituksia luettavissa/ ladatakissa (klikkaa tästä)



Tuoteryhmät

[KIRJAT](#)
[LEHDET](#)
[CD / DVD](#)
[MUU](#)

Tietosivut

[TOIMITUSEHDOT](#)
[YHTEYDENOTTO](#)
[MAKSUTAVAT](#)

© 2016 "Kustannus Näkökulmajulkaisut"
All Rights reserved

NÄKÖKULMA julkaisut

[ETUSIVU](#)

<https://www.nakokulma.info>

Voit lukea otteen kirjasta klikkaamalla kuvaa



PAINETUT KIRJAT:

HUOM! Toimitamme toistaiseksi vain laskuun. Kirjan mukana seuraa lasku. Emme veloita mitään laskutuskuluja.

Tilaukset sähköpostiin: nakokulma@nakokulma.info - tekstiviestillä numeroon 0400324939

Tilaukset postin kautta: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä

TRUMP PROFETIAT - karismaattinen valtateologia ja Donald J Trump - Juhani Aitomaan. Kirja valottaa tiivistetysti presidentti Donald J Trumpin uskonnollista taustaa ja kuinka Yhdysvaltain presidentinvaaleissa karismaattisen valtateologian (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus, NAR) ja amerikkalaisen kristillisen oikeiston vaikutus oli suurempi kuin koskaan aiemmin. Trumpin valtaannousu nähdään tässä liikkeessä heidän ideologiansa mukaiseksi Jumalan tahdoksi. Jo ennen Trumpin valintaa eräät karismaattisen liikkeen profeetat antoivat profetioita ja julistuksia, joiden keskipisteessä olivat Amerikan suuruus ja Trumpin erityinen asema Jumalan valittuna kansanjohtajana. Näistä ehkä merkittävin oli Mark Taylorin "Ylipäällikkö -profetia" jota kirjassa myös arvioidaan. 2018, 52 s. Myyntihinta 6,50 e/kpl plus postikulut



Suomen Evankeliumikoulu
Evangeliumin opintoyhdistys ry.

[TERVETULOA](#) | [OPETUKSIA](#) | [NUORET AIKUISET](#) | [TAPAHTUMIA](#) | [KAUPPA](#) | [LINKKEJÄ](#) | [KESKUSTELUFOORUMI](#) | [YHTEYSTIEDOT](#)



Kauppa

Tuotteita ja tilauksia koskevat kysymykset: tilaukset@evankeliumikoulu.fi



Kirjat (56)



Äänitteet (89)



Armo riittää -lehti (1)



Näkökulma -lehti (1)

Kirjoja, äänitteitä ym.

<https://www.evankeliumikoulu.fi>

Suomen Evankeliumikoulu pitää myös luento-/opetustilaisuuksia. Haluatko sellaisen paikkakunnallesi? Ota yhteys evank. Pauli Koskiseen.

Sposti: pauli.koskinen@luukku.com
Puh. 0404197191